

Afghaanse en Irakese oorlogsvluchtelingen beëindigen hongerstaking na 60 dagen (21.10.08)

Hun gezondheidstoestand was te erg en de parlementsleden hadden geen aandacht voor hun situatie. De hongerstaking zal stoppen maar hun actie voor subsidiaire bescherming zal met andere middelen worden verder gezet. Het resultaat is ook dat al deze mensen opnieuw in de illegaliteit moeten verder leven want naar hun land kunnen ze niet terug.

Blijkbaar zijn de politici van oordeel dat ze liever de bedrijven diensten bewijzen door hen nog wat uitgebuite zwartwerkers te bezorgen dan de asielzoekers officieel te laten werken en te laten bijdragen met belastingen en sociale zekerheid. Onbegrijpelijk want het gaat om vluchtelingen uit oorlogsgebieden.

Het blijft wraakroepend dat oorlogsvluchtelingen tot hongerstakingen moeten overgaan om de meest normale bescherming af te dwingen en die dan nog niet krijgen.

Het is even onbegrijpelijk dat geen enkel politieke partij het opneemt voor deze oorlogsvluchtelingen. Om F16 vliegtuigen en gevechtstroepen naar Afghanistan te sturen zijn de politici het vlug eens. We horen dezelfde politici niet als het gaat om nadien de oorlogsvluchtelingen op te vangen. Dit is een democratische staat onwaardig.

België heeft nochtans zeer lage cijfers inzake positieve beslissingen voor de Afghaanse vluchtelingen. In 2007 kregen slechts 23 Afghanen een erkenning als vluchteling en slechts 14 subsidiaire bescherming of 4,5 %.

We kunnen ons dan ook niet van de indruk ontdoen dat de beslissing om geen bescherming te verlenen louter politiek is.

Reeds eerder deden we een oproep aan de parlementsleden om hun taak in deze op te nemen. Tot op heden echter zonder resultaat.

Ondertussen moeten ook de andere mensen zonder papieren het stellen met een regeerakkoord over migratie en regularisatie, dat maar niet uitgevoerd geraakt.

Alle beloftes, ook door de eerste minister, worden steeds verbroken. Het zijn mooie voorbeelden voor de asielzoekers: "hoe omgaan met mensen en met het gegeven woord".

We moeten het toegeven en kunnen spijtig genoeg maar vaststellen dat de acties tot op heden geen resultaat hebben opgeleverd.

Niet de gesprekken op basis van een goed dossier en goede argumenten, niet de manifestaties, niet bezettingen en zelfs geen hongerstaking van 85 dagen hebben de regering en de parlementsleden kunnen overtuigen om hun woord te houden.

Ondertussen blijft de willekeur en is alle rechtszekerheid zoek.

We zullen ons samen met de mensen zonder papieren in de komende weken bezinnen welk soort acties de overheid en de politici wel pijn doen want andere taal begrijpen ze blijkbaar niet.

Men zal ons in elk geval niet kunnen verwijten dat we niet eerst alle andere middelen hebben aangewend of niet lang genoeg hebben gewacht terwijl we ondertussen werden zoet gehouden met valse beloftes..

Pol Van Camp
Woordvoerder rechtepmigratie
0495-80.31.67

.